

על קווים ונקודות

לפעמים אני חושב שכל כך קל לחלק את האנשים שאני מכיר, ואולי את כל האנשים בעולם, לשתי קטגוריות עיקריות. לא לחילוניים ודתיים, לבנים ושחורים, יפים ו... פחות יפים, חכמים וכאלה שלא. אלא ל"אנשים של קווים" ו"אנשים של נקודות". ברור שאין הכוונה לאנשים שאוהבים נקודות ולא להאמה שמעדיפים קווים, זה טיפשי. הכוונה היא ליחס של אנשים לתוכן בו הם ממלאים את זמנם, לשאיפות ולציפיות שלהם מעצמם. לכל אדם יש קו ארוך עליו הוא צועד לאורך ימיו. לקו יש התחלה – יום הלידה, וסוף – שלא נראה. כולנו הולכים על הקו הזה יום יום, שעה שעה. מפעם לפעם אנו נתקלים בנקודות, נקודות של אירועים מיוחדים, נקודות ציון דרך במסלול הארוך, הנראה אין סופי.

"איש הנקודות" הוא מסוג האנשים שמגיעים לנקודה מעין זו – הוא שולף את מצלמת הזיכרון, מצלמת החוויות ולפעמים מצלמת וידאו או רגילה, כדי לתעד ולשמור באלבום התמונות. הוא יכול ללכת שעות, ימים, חודשים ואפילו שנים עד שיגיע לנקודה המיוחדת ואז יעצור, יזכור ויאליץ להמשיך הלאה על הקו הארוך בהמתנה ארוכה לנקודה הבאה. תקופת הליכתו על הקו מתמלאת רק בשל הציפייה לנקודה הבאה, אך אין בתקופה זו משהוא משל עצמה, כי אם המתנה בלבד. "איש הקווים" הוא סוג מתוחכם יותר של "איש הנקודות". הוא לא יכול להעביר יום שלם או אפילו שעה על קו ריק בנקודות. למרות שהנקודה המיוחדת רחוקה ממנו ואין הוא רואה אותה, הוא הולך על הקו ומחפש בו נקודות נוספות.

"איש הנקודות" רואה בקו: "ישר העובר בין שתי נקודות". המתמטיקאים יעידו שקו הוא אוסף אדיר של נקודות, ולכן לא יקשה על "איש הקווים" למצוא נקודות נוספות בקו עליו הוא הולך... "איש הקווים" מוצא הרבה יותר נקודות על מסלולו. הוא לא מסתפק בנקודות המוכנות לו בדרכו, הוא יוצר עוד נקודות, הוא רואה בקו פוטנציאל לסיפוק האדיר במציאת נקודה אחת ועוד... אין "איש הנקודות" אדם שלילי מעיקרו, אך הוא יכול יותר ליהנות מחייו, מעצמו, אם ימלא את הקו עליו הוא צועד ביותר נקודות. יותר נקודות צריך ליצור, לא להסתפק במה שהדרך תמציא לך... ותחשבו על זה

על קווים ונקודות

לפעמים אני חושב שכל כך קל לחלק את האנשים שאני מכיר, ואולי את כל האנשים בעולם, לשתי קטגוריות עיקריות. לא לחילוניים ודתיים, לבנים ושחורים, יפים ו... פחות יפים, חכמים וכאלה שלא. אלא ל"אנשים של קווים" ו"אנשים של נקודות". ברור שאין הכוונה לאנשים שאוהבים נקודות ולא להאמה שמעדיפים קווים, זה טיפשי. הכוונה היא ליחס של אנשים לתוכן בו הם ממלאים את זמנם, לשאיפות ולציפיות שלהם מעצמם. לכל אדם יש קו ארוך עליו הוא צועד לאורך ימיו. לקו יש התחלה – יום הלידה, וסוף – שלא נראה. כולנו הולכים על הקו הזה יום יום, שעה שעה. מפעם לפעם אנו נתקלים בנקודות, נקודות של אירועים מיוחדים, נקודות ציון דרך במסלול הארוך, הנראה אין סופי.

"איש הנקודות" הוא מסוג האנשים שמגיעים לנקודה מעין זו – הוא שולף את מצלמת הזיכרון, מצלמת החוויות ולפעמים מצלמת וידאו או רגילה, כדי לתעד ולשמור באלבום התמונות. הוא יכול ללכת שעות, ימים, חודשים ואפילו שנים עד שיגיע לנקודה המיוחדת ואז יעצור, יזכור ויאליץ להמשיך הלאה על הקו הארוך בהמתנה ארוכה לנקודה הבאה. תקופת הליכתו על הקו מתמלאת רק בשל הציפייה לנקודה הבאה, אך אין בתקופה זו משהוא משל עצמה, כי אם המתנה בלבד. "איש הקווים" הוא סוג מתוחכם יותר של "איש הנקודות". הוא לא יכול להעביר יום שלם או אפילו שעה על קו ריק בנקודות. למרות שהנקודה המיוחדת רחוקה ממנו ואין הוא רואה אותה, הוא הולך על הקו ומחפש בו נקודות נוספות.

"איש הנקודות" רואה בקו: "ישר העובר בין שתי נקודות". המתמטיקאים יעידו שקו הוא אוסף אדיר של נקודות, ולכן לא יקשה על "איש הקווים" למצוא נקודות נוספות בקו עליו הוא הולך... "איש הקווים" מוצא הרבה יותר נקודות על מסלולו. הוא לא מסתפק בנקודות המוכנות לו בדרכו, הוא יוצר עוד נקודות, הוא רואה בקו פוטנציאל לסיפוק האדיר במציאת נקודה אחת ועוד... אין "איש הנקודות" אדם שלילי מעיקרו, אך הוא יכול יותר ליהנות מחייו, מעצמו, אם ימלא את הקו עליו הוא צועד ביותר נקודות. יותר נקודות צריך ליצור, לא להסתפק במה שהדרך תמציא לך... ותחשבו על זה